

V. ÉVFOLYAM,
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, január 1.
1871.
I. szám.

CYÜJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely LUDAS MATYI-nak
van szánva.

51.52. fr. híány

Uj esztendőre!

Elmult az ó, — megjött helyette
Az uj, — mint kezdettől fogva,
Mert az idő repül sebesen —
Nem tarthatjuk nálunk fogva!
Csak oly bitang volt bizony ez is
Mint hatvanhéten elkezdve
A többiek mind. — Ugyan kinek
Lehetne is most jó kedve?!

Másoknak jó volt! ámde nekünk
Nem nagy örömünk volt benne,
Mert csak a bajt szaporította,
Csak kreditünk fogyott benne!
Kerge Palinak — igaz — használt,
Mert pénzügyminiszter leve,
Nem tom, valjon nem csapja-e el
Kis hasacsáját a leve?!

Francziákat megszabadítá
Lui urtól — tán örökre,
Hanem bezzeg ki kellett állni
Minden legénynek csűrökre!
Non possumus papa is szépen
Két szék közt a pad alá ült!
Sok százados törekvés után
Róma gazdájához került!

Szhja! ez így van, hijába pusztított
Oly nagyon a mitrajlóze,
Antonelli páter Tritytrotytyal
Terveket hiába főze!
Az, — a mi nem életre való
Lepasszol, bukik, miként ök,
Legyen az pápa, avagy pedig
Korszikai híres ripók!

Wo ist die Deutschen Vaterland? már
Nem kérdezik semmi párttal,
Hetven ezt is összeállítá
Istenfélő Vilmos által, —
Még egy kis rész ugyan hiányzik,
Itt Aus... tovább nem írom,
Kinyílnék a principálisnak
Ismét a vaczi áristom!

Csak minekünk nem tudott hozni
Semmit, — az az, mit beszélek?
Hozott biz az temérdek sok jót,
— Olyan igaz, mint hogy élek. —
Kell-e nagyobb áldás annál a
Hatvan millió forintnál:
S nagyobb dicsőség a megvoksolt
Pesti hires bulvárdnál?

Zsidó kisasszony schábetz napon
Felöltözik nagy czifrára...
Csakhogy el nem repül, — de nagyon
Kevély is az új ruhára; —
De a cifra viganó alatt
Ligg-lógg rajta a sok kölöncz,
Felül pompás, alul azonban
Rá van szedve minden gincz-göncz!

A mi alkotmányunk is ekként
Hordozgatja uri magát,
Tulajdonkép gincz-göncz az egész,
Felül fel vesz egy kis javát!
Pesti bulvárd!! — kenyér megnincs,
Hanem azért lesz hejjuhuj!
Mint a schábetz napi zsidólány,
Ez is oben huj! unten pfuj!

Ejh! de mi az öreg ördögnek
Panaszkodom? — hisz már elmúlt,
Miként annyi sok száz elődje.
A semmiségbe belefűt!
De mortuis nil, nisi bene,
Hisz ő adta mind, a mink vót,
Búzá, pár garast, e mellé meg
Átkozott savanyu vinkót!

Ide hát azzal a pohárral!
A mit hetven töltött tele,
Köszöntsük az új hetvenegyre,
Köszöntsük hát, — ide vele!
Isten hozott újév, szivesen
Házunkba fogadunk, jőjj be,
Gyere közénk, itt az első hely,
Ez téged illet, csak ülj be!

Itt a pohár! köszöntünk téged!
Áldasz, — avagy megátkozol,
Bátran várjuk napjaid jöttét,
Nem kérdezzük, hogy mit hozol!
Igaz, — elcsúsznék egy kis jó sor,
Várja is a nemzet, s haza, —
Mégis csak azt az egyet kérjük:
Hogy **Őt**, — csak **Őt** hozd el haza!!!

Nagy Bögs. *)

Egy kis kóstoló

A debreczeni haute creme nagyszerűségéből.

A mult télen a kereskedő ifjuság bált rendezett, s egy ismert nagyságos asszonyt is meghívott küldöttjei által a mulatságra

A nagyságos asszony meg jelenhetési grátziáját ily feltetelekhez szabta.

ha az idő léssen hozzá aggreable,
és ha a társaság leszaz conveniable,

*) Drága principális uram! minekutánna meg vagyok győződve, hogy ennél jobb újévi kívánságot kigyelmednek úgy se mondhatok, hát nem is mondom mást!

Nagy Bögs.

Jól vagyon jól édes brágósom! nagyon eitaláltad a kívánságot, hallgassa meg a magyar — magyarok istene!

Matyi.

És ha a petit Zsorsz *) nem léssen, majd malade, S hogy ha léssen nobel a bái szuite Igy lessz a bál osztán általunk completé úgy tán nem amuzirozzuk magunkat. Erre osztán az invitáns kereskedő ifjak emígyen válaszolának:

Bocsásson meg nagysád! lexicon nincs nálunk. Haza megyünk és majd fordítást csinálunk. Ennyi cifra szónak értelmét nem tudjuk, A francia szótart előbb által futjuk. —

*) A Zsorsz magyarul Gyurit tenne.

Egy jelenet az ügyvédi vizsgán.

(A. ügyvédjelölt ül a vizsgaszéken.)

Kérdés: mondja meg tekintetessed, hogy a magyar alkotmánynak mik biztosítékai?

Válasz: Az aransarkantus vitézek.

Kérdés: Mondja meg, hogy tulajdonképen mik azok az aransarkantus vitézek?

Válasz: A gárdák!

Kérdés: Mondja meg kérem, hogy sommás ügyekben a fizetési meghagyás leghoszabb határ ideje hány napra terjedhet?

Válasz: Nyolczra.

Kérdés: S a legrövidebb?

Válasz: Tizennégyre.

Kérdés: Mondja meg kérem, hogy a telekkönyvnek hány része van?

Válasz: Több.

Kérdés: Ha több része van, mondja el ezeket.

Válasz: A törvény szövegét nem olvastam, s csak annak szellemét tettem magamévá.

Kérdés: Mondja meg, hogy hol van a telekkönyvi törvénynek szelleme összeállítva?

Válasz: A közjogban elszórtan.

Kérdés: Mondja meg nekem kik azok a kézbesítők?

Válasz: A megyei pandúrok.

Kérdés: Hát a hol pandúrok nincsenek?

Válasz: De vannak ám mindenütt.

Kérdés: Mondja meg tekintetessed hány ministeri tárcza van?

Válasz: Annyi, amennyi minister van.

Kérdés: Mondja most már meg, hogy hány minister van?

Válasz: Annyi, amennyit ő felsége kinevezett.

Kérdés: S hányat nevezett ki?

Válasz: Akárhányat.

Kérdés: Mit ért ön engedmény alatt?

Válasz: Azon cselekményt, mely szerint valakinek valami engedtetik.

Kérdés: Hogy érti ön ezt?

Válasz: Úgy p. o. hogy nekem van valamim, átengedem a másiknak s az nem gondol vele semmit.

Kérdés: Mi a különbség bérlet és haszonbérlet között?

Válasz: bérletnek neveztetik maga az ügylet, haszonbérletnek, ha haszon van mellette.

Kérdés: mióta áll fenn a sajtó törvény hazánkban?

Válasz: Azóta, mióta életbe léptették.

Kérdés: S mikor lépett e törvény életbe?

Válasz: Midőn a sajtó alól kikerült.

Kérdés: Hány része van a magyar magánjognak?

Válasz: Ezt már bajos meghatározni.

A vizsgáló bírák visszavonulnak, aspiránsunk a község felé fordul, rebegeve e szavakat: „gondolom, hogy megbuktam, de mégse hiszem.“ S csakhamar vissza térnek a bírák a vizsgáló terembe s kihirdették Bandi előtt a halál ítéletet, ki egész elsápadva szintén vissza vonult s azóta nem is látni őt Pest falai között.

Alázatos kérelem

nagyméltóságu gróf Andrássy urhoz, minl a közmunkatanács elnökéhez.

Nagyméltóságu elnök ur!

Miután a mult év végén megszavazott pesti boulevard, a mi működési tervünket mondhatnánk végkép megakasztja, leendvén ott igen világos és levén az utca igen széles,— s ezáltal mi kenyérkeresetünk-től magunkat elütve látván, s a Kerge Pali ő méltósága által annyira ütött hajtott országos adót se fizethetvén, alázatos bizalommal vagyunk bátrak nagyméltóságod kegyessége elé járulni, hogy a pesti boulevardok létesítése esetére, nekünk működési térről gondoskodni méltóztassék.

a budapesti öszes csirkefogók választmányja.

A Csökmői Sárkány.

Ős eredeti néprege, mely még nyomtatásban nem látott világot.

Híres volt régannte a nagy kunsági nagy Ártán,
Még annál sokkal híresb a csökmői sárkány!
Ezt a csökmeiek tartják régóta titokba...
Mint a pisztojokat szokták elrejtteni tokba.
Szóllani ök erről másnak semmit sem akarnak,
Mert attól félnek, hogy előre fejükre vakarnak.

Csökmő nagy rét közt majd egy mértföldnyire fekszik,
Mint valamely várban nádnál kedvére melegszik.
Itt ország utján se gyalog se lovas sohasem jár,
Vad rucza, gém, vad lúd, szárcsák barlangja, tekintsd bár...
Sok szigetet szántnak, vagynak bővében kenyérnek,
Marhákat tartnak, szénát szomszédba se kérnek;
Laknak is itt gazdák, jól tudjuk meg lehetősek —
Jószággal pénzzel sok barmokkal tehetősek.
Esztet megsejtvén Csuba Ferke nagy impopopositor
Obsittal haza jött békési fi, csalfa nagy ostor...
Pérezésével sokszor ki gyakorta sokat csalt
Azzal odébb állott, borozott, sok jó falatot falt,
Melly karakányságnak fizetődött sokszor az ára...
Mert számos pálczát szoktak neki rakni farára.

Új fortélyt gondol, lantol Csökmöre sebessenn,
 Egy halmonn jukat ás késsel mentébe, jelesenn
 Csontokat ő abban valamint köveket belerejtett,
 Birákhöz bément, kiket álnok módra megejtett.

Mert a bírákat megjegyzett dombra kicsalja,
 A pénzt ássák fel nekik.. Csuba Ferke javalja.
 Kezdenek ásáshoz, tsontokra kövekre találnak..
 Lellyebb nem vájnak, Csuba tiltására megállnak.

* * *
 Már örömet ásnák mert a sok pénznek örülnek
 Annaira, hogy szintén bőrökből majd kirepülnek.
 Mond Csuba, ezt most hogy mi főlássuk hej lehetetlen!
 Rétbeli sárkánytól a melyly hozzá mehetetlen..
 Itt közel a rétbenn kintsüinket az örzi keményenn
 Barna setét éjjen szint úgy mint nappali fényenn
 E titkos sárkányt ha lehet húzzuk ki jukából,
 Mint elnyelt halakat szükség ki hasitni csukából.
 Ennek senki felé nyilván közelíteni nem mér
 Megkötözöm pedig én mivel engemet esmér;
 Ugy de forint 500 nekem fizetődjön előre,
 Másként sárkánynak nem lesz keteké soha bőre,

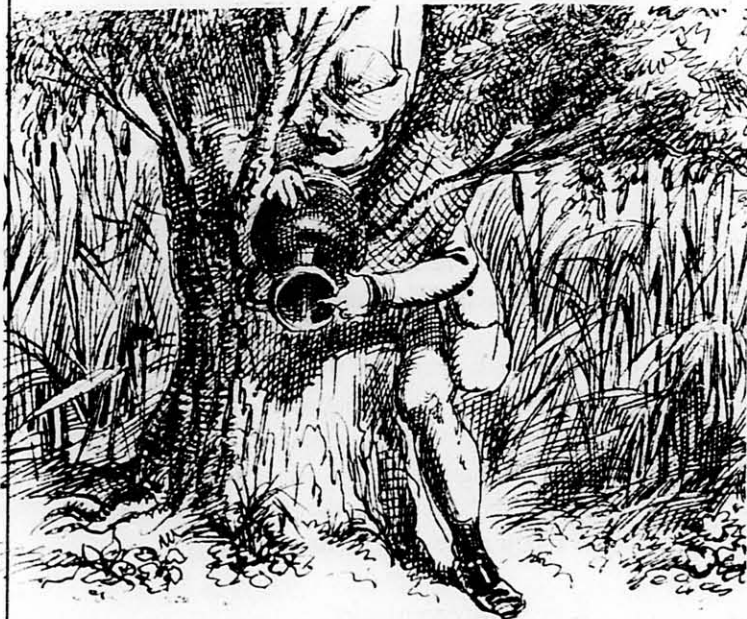

Osztán a fáluban vastag valamennyi kötél van,
 Együve töldozvänn szedjük szekerekre legottann.
 A summát megadák, vagynak bővibe kötélnek,
 Isznak, vigadnak, látnád kedvekre hogy élnek..
 Másnap jó reggel sárkány húzásra kimennek,
 Sok kötelet s lánczot szekeren kiemelnek.

Itt vagyon a rét már, melyben Csuba kötni bemégyen,

Fortélyát rét közt, Csökmő nem tudja mi légyen.
Sárkány helyt kötelet kötvén ki rekettye bokorra
Hogy lakosokkal majd sorrul húzatja ki sorra.
Egy nagy üres kantát a széltorkára meresztett,

A mely a fáról szájján esuda hangot eresztett.
A húzóknak száma egész huszonöt-re telik ki..
Hogy bokrot huznak huzann meg öten se lelik ki.
Szól Csuba, megkötözém már a nagy bestia sárkányt,
Melly tett itt sok kárt és szájján tüzkarikát hányt.
Kintskereső hívek! kapjunk no kötélre legények!

A sárkánt húzzúk, ne legyünk jobbára szegények,
Huzzátok hát, nem jön, kötelünket rántja devissza,
Halga miként bömböl vérünket még ma meg issza?
Huzzátok! nem jön, jön már, de feleszik, tte harag

A köteleen lévő tisztátalanokra hadakszik ...
Mert ki sokat vétett, megrontván más feleségét,
Azt szét tépi be nyelvén mindjárt mint eleségét,
Mond vala a bíró! Törvényt teszek a szaladásra
Elhagyom a kötelet, nincs kedvem itt maradásra ..
Mind valakik tudjuk tettünket, utánna no füssünk
Hogy ránk esmervén menykő agyára ne jussunk!
Szólt Csuba húzókhöz, hát kentek mind haza mégyen?
Vesd el aló magadat, szaladás jaj mennyire szégyen ..
Még annál jobban lódulnak futva, haladva ..
Hogy rókát nyúlat foghattak volna szaladva.

Ott maradt egy ember, szaladott el férfi huszonnég,
Mond Csuba néki, legény! mérthogymagadis haza nemmégy?
Én a sárkánytól mond, mint egy szikra se félek,
Más feleségével mert nem közös életet élek ..

Óld csak el a sárkányt Jenei! téged soha sem bánt,
 Óldani nem merem én, inkább ölnék meg oroszlánt,
 Óldozom hát én el mert már szabadítani kell el . .
 Hogy ha magát nem hagyja fejét meg sújtom ököllem.
 Mit van mit tennem, szükség nekem is haza mennem.
 Mert a húzókkal kell nékem még ma beszélnem,]
 Sárkány húzóim kívánok jó boros estvét . .
 Kednek is ollyat mint mikor a jó koczka hatot vét.
 Jöttem kentekhez rétről szép köszönettel,
 Jöttem más részbeun kedvetlen rossz izenettel;
 A haragos sárkány mert mondom, bé jön az éjjel . .
 Melly a húzókat ha nem örzöm, tépdesi széllyel,
 Hát mind egy házbann éjjelre vonuljanak egybe . .
 Itt együtt hálván fognak menekednie ebbe.
 A külső ajtót zárván jóféle lakattal . .
 Ott kin strázsálok, bírok én sárkány akarattal . . .
 Jó lész, azt mondják, a szép szónak neki állnak,
 Öszve szedik magokat, mind együtt éjtszaka hálnak.
 Egygyenként őket Csuba is majd házba betolja . .
 Jertek most kifelé, Csuba mondja, hogy ha kitudtok . .
 Én pedig el szököm, úgy soha látva se láttok,
 Másutt a sárkányt, fareketyét megmagyarázom,
 A feladott summát a csapszékekre kirázom.
 Itt pedig én nékem különös jó drága szerencse,
 Hogy bot nem követett, sem vármegye kurta bilintse.
 A lakatot leverék, hát már Csuba nintsen —
 Osztán búsuáltak képzelt sárkány tanya kintsen.
 Egy okos a nép közt szöll és végtére ki mondá:
 Most Csuba tett minket sárkánnyal tiszta bolonddá,
 Nagy Magyar országban elterjed meszsziire hírünk,
 Krónika kél róllunk, s lehet e'gondolni mit érünk!
 Leszsz elenségünk, hidjétek el a feleségünk
 Asszonyi szemrevaló hányástól szüntelen égüng.
 Csökmő! e példát örök emlékedre jegyezd fel:
 Hol nincs pénz! ne keress ne csalattas töbször is így el.

Szives kérelem

Zsedényi Ede urhoz!

Ámbár ez az én mokra poétám a Nagy Bögös uraságot nagy pecsovicnak nevezte, mégis miután uraságotnak oly igen finom nevelése van, — miként az országházban is emlité, — bizalommal kérem, méltóztassék az „Ország-világ“ című képes lap előfizetési felhívását, meg a Ludas Matyiét is megtekinteni, s összehasonlítván az uraságot kedvencz, — s a művelt magas körökben oly szivesen láttott — lapjuk, a Borsszem Jankó némely cikkeivel — minémük legközelebb a „marhák, ökrök, lovak, borjak, s tudja fene“ mi tartalmu, továbbá az a „gennyes turhák különcczei-

vel a jó ízlést arczul okádó“ sat. sat. sat. s méltóztassék megmondani, kinek kéne egg kis becsületet tanulni, az Ország-világ és Matyinak-e? vagy pedig Borsszem Jankónak?!

Ludas Matyi.

Most kezdődik még csak a táncz.

Most kezdődik még csak a táncz!
 S nő a burkus képén a ráncz,
 Most feltámadt a holtnak hitt
 Francia nép lelke lángja!
 A burkus még alig látja:
 S a láng már is éget, vakít.

A gazdálkodásnak vége.
 Nem várta s mégis a jégre
 A győző jut, s a levert hon:
 A szívébe döfött karddal
 Mint egy boszuálló angyal, —
 Olyan tüzzel, — dicsön harczol.

Ezereknek vére árán
 Lehetett győztes az ármány!
 Használta is az alkalmat,
 Legyilkoltak vére árja . . .
 Fölött uszott koronája:
 És most haza elnyargalhat.

Ki is hitte volna már azt,
 Hogy egy nép, kit úgy eláraszt
 A gyilkosok milliója . . .
 A kegyetlen döfés alatt
 Mely szíve mélyéig szalad —
 Magát megvédje s megóvja?

Ilyet csak szabad nép tohet!
 A ki annak nem született:
 Félénk, gyáva szolga marad.
 Mert szabad csak egy olyan nép:
 Melynek lelke roml tlan ép;
 S tiszta mint az égboltozat.

Előre Franciaország!
 Imánkat bocsátjuk hozzád:
 „Legyen szerencés fegyvered
 Alatta ha zsarnok vesz el:
 S te sziklaként megállsz, ezzel
 Sok nép lánczait levered.

Janitor.

Akadémikusi értekezéslet.

Kérdés. Alá lehet e írni a kis és nagy bögsnek azon nézetét miszerint a Borsszemjankó ezután Tök Jankónak tituláltassék?

Felelet. Nem. Igaz ugyan hogy Borsszem Jankó feje nagyon hasonlít a tökhöz, de a tök magvas szokott lenni, már pedig Borsszem Jankótól semmi „magvas“ nem kerül ki, s így az ajánlott nevezet elvetendő.

Kérdés. Hát ez jó név volna e, hogy Orrszenny Jankó?

Felelet. Nem, mert ugyan ki „venné orrára“ a mit ő ír.

Kérdés. Hát talán jó volna Drágainak nevezni?

Felelet. Ez már anyiban jó, a mennyiben üres lapja a nemzetnek elég drágába kerül.

Kérdés. Vagy tán Ágravalónak kellene nevezni?

Felelet. Megjárja, a mennyiben, ugyancsak felmászott az ugorka fára.

Kérdés. Hát hogyan lehetne leghelyesebben nevezni?

Felelet. Vezeték neve (Ágai) első és utolsó betűjéből csinált monogram szerint **Ái**-nak.

Kérdés. De hát mit jelent az az **Ái**?

Felelet. Ai németül annyit tesz, hogy lajhár, — német nevét ordításától nyervén — mely állatról azt írja Jókai Móricz a fekete gyémántokban, hogy addig rágódik egyes fának levelein, míg kifogyván a levelekből, lemászni pedig a fáról derogálván neki, össze huzódva alá dobja magát. Ilyen fa Borsszem Jankó ránézve Están és Sanyi, kiken addig rágódik, míg egyszer csak alá zuhintja magát az ugorka fáról. —

Kérdés. De hát nem lehetne az **Ái**-t rövidebben magyarra fordítani?

Felelet. Dehogy nem, így például **ia**.

Kérdés. Vajon megnyugszik e ezen Borsszem Jankó?

Felelet. Bárcsak, ha meg nem is, de elnyugodnék.

A d o m a.

1861 után történt. B. megye főispáni helytartója utazása közben beszállt az öreg N. Miklóshoz, ki igen vendégszerető hirben állt a környék előtt. Természetes: hogy hidegen fogadtatott; mit ő méltósága észrevevén: ebéd ideje felé ugyancsak verte az indulót.

Hova akar menni méltóságod? kérdé a házi gazda.

Ugy hiszem, van ebben a mező városban valami fogadóféle, elmegyek ebédelni; hanem szeke-remet és lovaimat itten hagyom, reményilem megengedi uraságod?

Már hiszen ha be mert jönni méltóságod hoz-
zám, csak maradjon nálam; a hol a lovai esznek, ott ugyhiszem maga is ehetik.

Nadjun szumurú gyász khántos,

mit az ú eszthendüre züngüli Hasli Muzes.

Az ezernyulczszáz és hetvenedik évnek
Fülütte hanguzza már haluttas ének;
Mikhet nophárjában khi vürüs krétházta
Allelojáznaq út khánturuk mël gyászba?

És hodj ne járják e vén khántisthák pürül,
Lonthumat leveszhek mogom is a phulezrul,
S mint szoplens beállum éneklük khüzébe,
Hodj adussigumat lerujjak ez évre.

Nusza azért lonthum eshodás oel hárfó,
Khezgy a khezdüvégen így be a nutábo:
Csendes halutthadban nem átkhuzum théged,
Ámbár hagytaí nálom kheserü emlékhet.

Mert phurusznál scheftem ogy üssze khuszáltod:
Mint Ondrási fhején burbél a hoj-szálat,
Gundjoim nyojthottál ujan huszszu surba,
Mintho lette vulna Phulszky Ferencz urra.

S mint khi khártyo mellett virrasztgattyá ébren,
Az Ivánkhoéhoz mérthél az én éjem,
Hizú úkreimnek attad ujan hasat:
Hodj Rimanuczhirul szhebb szolonna hasad.

Tettél ujaná én nevethü muzsámot:
Mint thanfelügyelő, khi hurtyugja mël álmut,
Szuval — szhállt szherencsém thüled gürbe utra,
Mint a Mikhu s Hullán egyezeri vasúttya.

Mégis mindezekhért nem átkhuzum théged,
Süt hamvaíd felett állitum emlékhet.
— De hiszen sirudnál kheresztet khi putul,
Edj khét jellem-vunás delegácziubul.

Azért is hát hagyom thégedet magára,
Uhajtván: hodj eshündes legyen sirud álma —
Addig mig elithél a nagy isten fija. . .
Az, mit máskhént hijják ogy: hogy histhurija

Ujévi köszöntő

a Ludas Matyi munkatársaihoz!

Papírrágó, Herkó- meg az Ántipáter!
 Kis Bögös, Kotnyeles, Vlad Marczitót zember
 Karikás, Karakán, borzas Kondor Marczii!
 S phulitikhos khültü, thodós Hasli Mózsii!
 Scutica, Janitor, Reszelő, Szapuló,
 Mind — mind, a kik vagytok, te is Piri Palkó!
 Itt az ujesztendő, — köszönt a Nagy Bögös,
 Ugy a miképen ő minden héten bögöz
 Azonságoképen ti is csináljátok . . .
 S Deákék zubbonyát folyvást poroljátok.
 Élezet, fricskát, rigmust öntsetek ti bőven,
 Éljetek vitézül ez ujesztendőben.

Párisi étlap.

	Frank
Lóhus leves kölessel	1 1/2
Kutyamáj szeletek, a la maitre d'hotel	3 —
Macska hátszeletek, mayonnaise mártással	5 —
Pörkölt kutyavese, paradicsom mártással	3 1/2
Macska aprólék gombával	4 —
Kutya oldalszelet borsóval	3 —
Patkány, vadhus gyanánt elkészítve	5 —
Kutya czomb egérrel bors mártásban	3 —
Plum.pudding rummal és lóvelővel	5 —

Bernát Gazsinak ez az étlap annyira megtetszett, hogy extra labdában „Nachnahme“ hozat magának mindezen étkekből egy egy portziót, s paroláját adta, hogy mihelyt megérkeznek a delicatessék, Ludas Matyit is meghívja a lukullusi traktára. Az egész nem sokba kerül mint Gazsi mondja, csak félmillió forintba. — No de mi ez Gazsinak, ki Sylveszter éjszakáján öröklött Rothsschildtól husz millió adósságot.

Sziporkák.

Futta a falusi gyermek a zsóltárt az examenben, hiába csitította tiszteletes uram; s midőn a két utolsó sorhoz ért, a nagy hadarásban ilyen formán ejtette ki azt:

„És meg nem engedéd azoknak,
 Hogy nagyanyámon vigadjanak“
 E helyett: „Hogy nyavajámon vigadjanak.“

* * *

Hát aztán Gézácskám, mind ilyen nagy fiuk járnak veled az iskolába, mint te vagy? kérde a 8 éves kis scytlát a bácsi.

Dehogy! járnak biz oda bácsi lelkem majd olyan nagy bolondok is mint — maga, válaszolá a gyermek.

Zsiga-pósta.

Belizárnak: asatiraképet egészen másképp találnák magyarázni, csinján kell bánni a puskaporral. A másik képnek sem lenne a kívánt hatása; Ludas Matyi az effélékben nagyon válogatós.

Dárdásnak: Hadd el pajtás, eleget vesződünk különben is Tök Jankóval, tudod azt a példabeszédet: hadd ugasson a kutya csak meg ne harapjon.

Nagy Bögösnek: No jó brugósom! ha te a Matyi munkatársainak kívánsz boldog új évet, én meg visszakivánom azt neked és az egész falamiádnak. Karacsonyi szépversedért pedig küldök olyan csikóbőrös kulacsot, a melyből csak Csokonai Vitéz Mihály ivott. Szervusz!

!!!Ujévi ajándékot Matyinak!!!

Tisztelt publikum! tetszik tudni, hogy ez a Ludas Matyi olyan bolondos egy ficzko, akár van kedve, akár nincs, még is mindig jó arczot vág a nemes publikum mulattatására; nem érdemli e hát meg, hogy az érdemes publikum neki is szerezzen már egyszer egy kis jó napot? De meg ám. UJÉVI AJÁNDÉK fejében tehát tessék prenumrálni a Ludas Matyira, mert a ki elő nem fizet, az előttem mind Döbrögi! az árgyérussát.

A stóla 3 óra 1 frt 50 kr. — félévre 3 frt — egy évre rongyos 6 frt.

➡ Más előfizetési felhívást ne tessék várni, mivel oeconomicai szempontból nem küldünk. ➡

Az előfizetés postai utalványon vagy bérmentes levelekben küldendő:
Pest, városháztér 6. sz. alá.

Ludas Matyi.